

2. Zadania do wykonania:

Dla zadanej stałej wartości kąta obrotu wału silnika $\varphi_s^d = 7\pi$ przeprowadzić:

I. Syntezę układu ciągłego dla regulatora PD i PID

Opis modelowanego układu w przestrzeni stanu:

Model matematyczny modułu napędowego zapiszemy w postaci:

$$T\ddot{\varphi}_s + \dot{\varphi}_s = KV(t) \quad (1)$$

lub

$$G(s) = \frac{\varphi_s(s)}{V(s)} = \frac{K}{s(Ts+1)} \quad (2)$$

Na podstawie równania (1):

$$\varphi_s = x_1$$

$$\dot{\varphi}_s = \dot{x}_1 = x_2$$

$$\ddot{\varphi}_s = \dot{x}_2 = -\frac{1}{T}x_2 + \frac{K}{T}V(t)$$

$$\dot{x} = Ax + BV(t)$$

$$\begin{bmatrix} \dot{x}_1 \\ \dot{x}_2 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 & 1 \\ 0 & -\frac{1}{T} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} 0 \\ \frac{K}{T} \end{bmatrix} V(t)$$

$$\begin{cases} \dot{x}_1 = x_2 \\ \dot{x}_2 = -\frac{1}{T}x_2 + \frac{K}{T}V(t) \end{cases}$$

W symulacji przyjęto $K=150$, $T=0.5$.

Przyjmujemy prawo sterowania PD:

$$u(s) = K_p e(s) - K_D s \varphi_s(s)$$

Równanie charakterystyczne układu:

$$D(s) = Ts^2 + (1 + KK_D)s + KK_p$$

Dla regulatora PD współczynniki K_p i K_D mogą być wyznaczone z równania:

$$s^2 + \frac{(1 + KK_D)s}{T} + \frac{KK_p}{T} = s^2 + as + b$$

Stąd:

$$K_p = \frac{bT}{K}, \quad K_D = \frac{aT - 1}{K}$$

gdzie wielomian $s^2 + as + b$ generuje zadane wartości własne układu zamkniętego.

Jako wartości własne układu zamkniętego przyjmujemy $s_1=-5$, $s_2=-8$.

Dla regulatora PID współczynnik K_I można wyznaczyć jako $K_I < \frac{(1+KK_D)K_p}{T}$.

```

[ Założone wartości własne układu s1=-2, s2=-3
> s1:=-5; s2:=-8;
s1 := -5
s2 := -8
[ Równanie char. układu zamkniętego s^2+as+b
> rchz:=expand((s-s1)*(s-s2));
rchz := s^2 + 13 s + 40
[ Wprowadzenie wsp. a i b na podstawie powyższego równania char.
> a:=13; b:=40;
a := 13
b := 40
[ Dane:
> T:=0.5; K:=150;
T := .5
K := 150
[ Obliczenie wsp. Kp,Kd,Ki
> Kp:=evalm(b*T/K);
Kp := .1333333333
> Kd:=evalm((a*T-1)/K);
Kd := .03666666667
> Ki:=evalm((1+K*Kd)*Kp)/T);
Ki := 1.733333333
>

```

II. Syntezę układu dyskretnego dla regulatora PD, na podstawie regulatora ciągłego.
 Symulacje projektowanych układów przeprowadzić w Simulinku.

Prawo sterowania można zapisać jako:

$$u(k) = q_0 e(k) + q_1 e(k - 1)$$

gdzie:

$$q_0 = \left(K_P + \frac{K_D}{T_0} \right), \quad q_1 = -\frac{K_D}{T_0}$$

Wykorzystano współczynniki wzmocnienia z syntezy układu ciągłego I, a za T_0 przyjęto wartość **0.01**.

III. Syntezę algorytmu sterowania od stanu uzyskując odpowiedź układu regulacji:
- wykładniczą
- oscylacyjną

Syntezę przeprowadzić w Maple, a symulacje projektowanych układów w Simulinku.

2. Układ sterowania modulem napędowym MRK

Dynamiczne równanie ruchu modułu napędowego MRK można zapisać jako

$$T \ddot{\varphi}_s + \dot{\varphi}_s = KV(t), \quad (1)$$

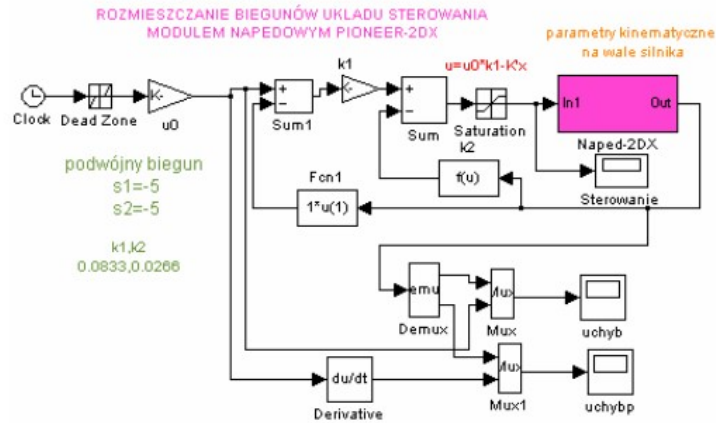
lub

$$G(s) = \frac{\varphi_s(s)}{V(s)} = \frac{K}{s(Ts + 1)}, \quad (2)$$

gdzie K to współczynnik wzmocnienia prędkościowego, T to stała czasowa silnika, φ_s - kąt obrotu własnego silnika, a $V(t)$ - napięcie podawane na silnik MRK. Sygnał sterowania kątem obrotu koła dla modułu napędowego MRK zapiszemy jako

$$u = x_{1z}k_1 - \mathbf{k}^T \mathbf{x} \quad (3)$$

gdzie $\mathbf{k}=[k_1, k_2]^T$ to wektor wzmocnienia, \mathbf{x} – wektor stanu układu, $x_{1z}=\varphi_z(t)$ – zadana wartość kąta obrotu koła MRK. Schemat układu sterowania kątem obrotu koła dla modułu napędowego MRK z zastosowaniem prędkościowego sprzężenia zwrotnego, pokazano na rys. 1.

Rys. 1. Schemat układu sterowania kątem obrotu koła dla modułu napędowego MRK

```

[ > restart;
[ > with(linalg):
Warning, new definition for norm
Warning, new definition for trace
[ > with(plots):
[ Zadane stałe
[ > To:=0.01; K:=150; T:=0.5;

To = .01
K = 150
T = .5

[ > A:=array([[1,To],[0,1-To/T]]);

A := [ 1 .01
      0 .9800000000 ]

[ > B:=array([0,K*To/T]);

B := [0, 3.000000000]

[ Wartości własne modulu
[ > w:=[eigenvals(A)];

w := [1, .9800000000]

[ > BI:=evalm(array(1..2,1..2,identity));

BI := [ 1 0
       0 1 ]

[ Równanie charakterystyczne układu otwartego
[ > w:=det(z*B-I-A);

w := (z - 1) (z - .9800000000)

[ > rch:=expand(w);

rch := z^2 - 1.980000000 z + .9800000000

[ Jego współczynniki
[ > ws:=[coeff(rch,z,1),coeff(rch,z,0)];

ws := [-1.980000000, .980000000]

[ Wyznaczenie macierzy sterowności
[ > M:=augment(evalm(B),evalm(A&*B));

M := [ 0 .0300000000
      3.000000000 2.940000000 ]

[ > rank(M);

2

[ Rząd macierzy wynosi 2 - obiekt całkowicie sterowalny
[ Definicja macierzy W
[ > W:=array([[ws[1],1],[1,0]]);

W := [ -1.980000000 1
       1 0 ]

[ Wyznaczenie macierzy transformacji T
[ > Tx:=evalm(M&*W);

Tx := [ .0300000000 0
       -3.000000000 3.000000000 ]

[ Wyznaczenie nowej macierzy stanu T^(-1)A, w postaci sterowalnej
[ > AT:=evalm(Tx^(-1) &*A&*Tx);

AT := [ 0 .9999999999
       -1.9800000001 1.9800000000 ]

[ Wyznaczenie nowej macierzy sterowań w postaci sterowalnej
[ > BT:=evalm(Tx^(-1) &*B);

BT := [0, .9999999999]

[ Projektowane wartości własne układu zamkniętego z1, z2
[ > z1:=0.8+0.4*I; z2:=0.8-0.4*I;
[ >

z1 = .8 + .4 I
z2 = .8 - .4 I

[ Równanie charakterystyczne układu zamkniętego
[ > rchz:=expand((z-z1)*(z-z2));

rchz := z^2 - 1.6 z + .80

[ > wsz:=[coeff(rchz,z,1),coeff(rchz,z,0)];

wsz := [-1.6, .80]

[ Procedura wyznaczania wzmacnienia
[ > wT:=det(z*B-I-AT);

wT := z^2 - 1.980000000 z + .9800000000

[ > wsT:=[coeff(wT,z,1),coeff(wT,z,0)];

wsT := [-1.980000000, .980000000]

[ Wyznaczone wzmacnienia po transformacji
[ > wsp:=[wsz[2]-wsT[2],wsz[1]-wsT[1]];

wsp := [-.1800000000, .3800000000]

[ Wyznaczone wzmacnienia dla układu pierwotnego
[ > k:=evalm(wsp&*Tx^(-1));

k := [6.666666671, 1266666667]

[ Sprawdzenie wartości własnych układu zamkniętego
[ > wz:=[eigenvals(A-B&*transpose(k))];

wz := [ .8000000000 + .4000000001 I, .8000000000 - .4000000001 I ]

[ >
[ Wartości własne są prawidłowe

```